

ГЛАВА 42.

- 1 Тогдаш отговори Іовъ Господу, и рече:
 2 Знаѣхъ че ^авсичко можешъ,
 И никакъ твоя мысль не може да бжде възбранена.
 3 ^бКой е той що крые съвѣтъ-тъ неразумно?
 И тѣй азъ говорихъ онова което не съмъ разумѣвалъ:
^вНѣща прѣчудны за мене, които не съмъ познавалъ:
 4 Слушай, молихъ ся, и азъ ще говорѣхъ:
^гЩе тя попытамъ, и ты ми обади.
 5 Слушалъ съмъ за тебе съсъ слушаніе - то на ухо-то.
 Но сега око-то ми тя види:
 6 За това ^дся гнусяхъ *отъ себе си*,
 И ся какъхъ въ прѣстѣ и пепелъ.
 7 А когато Господъ издума тѣзи думы на Іова, рече Господъ на Елифаза Ѳеманецъ - тѣ: Распали ся ярость - та ми противъ тебе, и противъ двамата ти пріатели; защото не говорихте за мене право-
 8 то както рабъ-тъ ми Іовъ. За това земѣте сега за себе си ^еседмъ телцы, и седмъ овны, та ^жидѣте при рабъ-тъ ми Іова, и принесете всесъжженіе за себе си: а Іовъ рабъ-тъ ми ^ище ся помоли за васъ; защото ще пріемъ лице-то му; за да не сторѣхъ съ васъ *споредъ* безуміе - то *ви*; защото не говорихте за мене право-то, както рабъ-тъ ми Іовъ.
 9 И отидохъ Елифазъ Ѳеманецъ - тѣ, и

- Валдадъ Савхіецъ-тъ, и Софаръ Наамареецъ - тѣ, та направихъ както имъ заповѣда Господъ: и Господъ пріе лице-то Іовово.
 10 И ^авърихъ Господъ плѣненіе-то Іовово, като ся помоли за пріатели-тъ си: и даде Господъ на Іова ^бдвойно всячко каквото имаше *понапрѣдъ*. Тогдаш дойдохъ при него ^ввсички-тъ му братія, и всички - тѣ му сестры, и всички които го познавахъ *понапрѣдъ*, та ядохъ хлѣбъ съ него въ домъ-тъ му; и плакахъ за него, и утѣшихъ го, за всячко-то зло което Господъ нанесе на него: и даде му всякой по единъ сребреникъ, и всякой по единъ златнъ обѣщъ.
 12 И ^аблаговослови Господъ послѣдни-тъ *дни* на Іова *после* отъ пьрвы-тъ му: *щото* ^бпридобы четиринадесетъ тысящы овцы, и шесть тысящы камилы, и тысящъ сучу пруга волове, и тысящъ ослицы. ^вРоди-хъ му ся още и седмъ сынове и три дѣщери: И нарече име-то на пьрвѣхъ-тѣхъ, Іемимъ; и име-то на вторѣхъ-тѣхъ, Касіѣхъ; и
 15 име-то на третѣхъ-тѣхъ, Керенъ-аппухъ. И не ся ^гнапѣрувахъ по всячкѣхъ - тѣхъ земіѣхъ жены красны като Іововы-тъ дѣщери; и отецъ имъ даде имъ наслѣдіе между братія-та имъ.
 16 Подиръ това ^дживѣ Іовъ сто и четиридесетъ години, и видѣ сынове-тъ си, и сынове-тъ на сынове-тъ си, четири рода.
 17 И умрѣ Іовъ, старъ и ^есытъ отъ дни.

ПСАЛМИ.

ПСАЛОМЪ 1.

- 1 ^аБлаженъ онзи человекъ,
 Който не ходи по съвѣтъ-тъ на нечестивы-тъхъ,
 И ^бвъ пѣть-тъ на грѣшны-тъхъ не стонъ,
 И на сѣдалище-то на присмиватели-тъхъ не сѣди:
 2 Но воля-та му е ^ввъ законъ-тъ Господень,
 И ^гвъ неговъ-тъ законъ ся поучава дѣня и ноця.

- 3 И ще бжде като дърво ^анасаждено при водны оттоки,
 Коего дава плодъ - тѣ си въ врѣме-то си,
 И листь-тъ му не повѣнува;
 И ^бвсичко що прави, ^вще успѣе.
 4 Нечестивы-тъхъ не така:
 Но ^гкато прахъ-тъ отъ плѣвѣхъ-тѣхъ, който вѣтръ-тъ отвѣва.
 5 За то нечестивы - тѣ нѣма да станѣтъ на сѣдѣ-тъхъ,
 Нито грѣшны - тѣ въ събраніе - то на праведны-тъхъ.

^а Быт. 18; 14. Мат. 19; 26.
^б Мар. 10; 27. 14; 36. Лук. 18; 27.
^в Гл. 38; 2.
^г Псал. 40; 5. 131; 1. 139; 6.
^д Гл. 38; 3. 40; 7.
^е Езд. 9; 6. Гл. 40; 4.
^ж Числ. 23; 1.
^з Мат. 5; 24.
^и Быт. 20; 17. Іов. 5; 15, 16.
^й Іов. 5; 16.
^к Псал. 14; 7. 126; 1.
^л Іса. 40; 2.
^м Вижъ Гл. 19; 13.
^н Гл. 8; 7. Іов. 5; 11.
^о Вижъ Гл. 1; 3.

^п Гл. 1; 2.
^р Гл. 5; 26. Првт. 3; 16.
^с Быт. 25; 8.
 1
^а Првт. 4; 14, 15.
^б Псал. 26; 4. Іер. 15; 17.
^в Псал. 119; 35, 47; 92.

^г Іс. Нав. 1; 8. Псал. 119; 1. 97.
^д Іер. 17; 8. Іез. 47; 12.
^е Быт. 39; 3, 23. Псал. 128; 2. Іса. 3; 10.
^ж Іов. 21; 18. Псал. 35; 5. Іса. 17; 13. 29; 5. Осія 13; 3.